

Teza: sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej.

Sprostowaniu w trybie art. 105 k.p.k. może podlegać każda omyłka pisarska niezależnie od jej doniosłości, jednak pod warunkiem że w wyniku sprostowania nie dojdzie do zmiany orzeczenia lub zarządzenia o charakterze merytorycznym, gdyż taka zmiana jest możliwa jedynie w wyniku rozpoznania sprawy w granicach środka zaskarżenia (postanowienie SN z 16.12.2009 r., IV KK 347/09, OSNwSK 2009, poz. 2572). W takim ujęciu dopuszczalne będzie sprostowanie w omawianym trybie oczywistego błędu dotyczącego przykładowo: oznaczenia osoby, na której szkodę zostało popełnione przestępstwo; daty popełnienia czynu; danych personalnych oskarżonego czy też sprostowanie przekreślonego nazwiska, co nie jest tożsame z wpisaniem zupełnie innego imienia i nazwiska.

Sygn. akt WO - 24/19

POSTANOWIENIE

z dnia 24 lipca 2020 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Robert Staszewski

Sędziowie: SWSD Tomasz Fox - sprawozdawca

SWSD Dorota Szubielska

Anna Kuchniak

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2020 r. na posiedzeniu sprawy wniosku radcy prawnego M. W. pełnomocnika występującego jako pełnomocnik z urzędu radcy pokrzywdzonego Pana H. C. o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej zawartej w sentencji wyroku Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 04 listopada 2019 r. sygn. akt WO-24/19

postanowił:

oddalić wniosek

Uzasadnienie

W dniu 9 lipca 2019 r. Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zarządzeniem w sprawie o sygn. akt WO-24/19 uwzględnił wniosek pokrzywdzonego o wyznaczenie mu pełnomocnika z urzędu do reprezentowania go przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym KIRP w sprawie o sygn. akt WO-24/19 wyznaczając pełnomocnika z urzędu radcę prawnego M. W..

W orzeczeniu z dnia 4 listopada 2019 r. Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w sprawie o sygn. akt WO-24/19 pkt 2 otrzymał następujące brzmienie:

„2. na podstawie art. 626 par. 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz par. 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej przez radcę prawnego z urzędu i w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych zasądza od obwinionej na rzecz pokrzywdzonego H. C. 516,60 (słownie: pięćset szesnaście 60/100) złotych z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu oraz kwotę 559,99 (słownie: pięćset pięćdziesiąt dziewięć 99/100) złotych (w tym podatek VAT) tytułem wydatków związanych z dojazdem pełnomocnika na rozprawę w dniu 4 listopada 2019 roku”.

W dniu 30 kwietnia 2020 r. wpłynął do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wniosek pełnomocnika z urzędu radcy prawnego M. W. pokrzywdzonego Pana H. C. o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej zawartej w sentencji

orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (...) z dnia 04 listopada 2019 r. sygn. akt WO-24/19. Pełnomocnik wniósł w trybie art. 105 k.p.k. o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej poprzez zamianę w punkcie 2 wyroku z dnia 04 listopada 2019 r. sygn. akt WO-24/19 sformułowania „na rzecz pokrzywdzonego H. C.” na sformułowanie „na rzecz pełnomocnika z urzędu radcy prawnego M. W.”, wskazując w uzasadnieniu wniosku, iż w pkt 2 orzeczenia (...) z dnia 04 listopada 2019 r. sygn. akt WO-24/19 w sposób prawidłowy rozstrzygnęło kwestię kosztów działania pełnomocnika pokrzywdzonego z urzędu, niemniej jednak omyłkowo jako beneficjent kosztów zastępstwa procesowego został wskazany pokrzywdzony, podczas gdy winien zostać wskazany pełnomocnik.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Wniosek pełnomocnika z urzędu pokrzywdzonego o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej zawartej w sentencji wyroku Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 04 listopada 2019 r. sygn. akt WO-24/19 nie zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim sprostowaniu w trybie art. 105 k.p.k. może podlegać każda omyłka pisarska niezależnie od jej doniosłości, jednak pod warunkiem że w wyniku sprostowania nie dojdzie do zmiany orzeczenia lub zarządzenia o charakterze merytorycznym, gdyż taka zmiana jest możliwa jedynie w wyniku rozpoznania sprawy w granicach środka zaskarżenia (postanowienie SN z 16.12.2009 r., IV KK 347/09, OSNwSK 2009, poz. 2572). W takim ujęciu dopuszczalne będzie sprostowanie w omawianym trybie oczywistego błędu dotyczącego przykładowo: umieszczenia nazwiska ławnika dodatkowego; oznaczenia osoby, na której szkodę zostało popełnione przestępstwo; daty popełnienia czynu; danych personalnych oskarżonego czy też sprostowanie przekreślonego nazwiska, co nie jest tożsame z wpisaniem zupełnie innego imienia i nazwiska.

Pomyłka merytoryczna nie jest oczywistą pomyłką pisarską. Materia, której dotyczy wniosek leży poza zakresem postępowania uregulowanego w art. 105 k.p.k. Nie jest zatem dopuszczalne takie prostowanie orzeczenia, które prowadziłoby do merytorycznej zmiany jego treści. Kwestia ta nie budzi jakichkolwiek wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie. W świetle przytoczonej na wstępie argumentacji, która została przedstawiona na poparcie wniosku pełnomocnika z urzędu pokrzywdzonego, oczywistym jest, że jego przedmiotem nie jest sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej, lecz dokonanie merytorycznej korekty orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP z dnia 04 listopada 2019 r. sygn. akt WO-24/19.

W związku powyższym postanowiono jak na wstępie.